

160. Отъ горни - ты примѣры ся види, какъ приставены-ты прѣдложенія ся поставятъ направо при онѣхъ чясть отъ прѣдложеніе-то, кождо опрѣдѣлявать.

161. Приставены - ты прѣдложенія могатъ ся обрѣнѣ и на опрѣдѣлительнѣ рѣчь отъ прилагателно и причястїе; като намѣсто да кажѣ: *ученикъ, кой-то прилѣжява, изуча ся* могѣ каза: *прилѣжательный ученикъ изуча ся.*

162. *Вмѣстѣ*то прѣдложеніе е това, кое-то не ся скача съ главно-то ни по съжзѣ, ни по относительно мѣстоименіе, та може и да ся измѣтне безѣ да ся поквари главна-та мысль; напр. *Въ Цариградѣ, пише братѣ ми, станѣло пожарѣ. Тука прѣдложеніе: пише братѣ ми е вмѣстѣ*то.

163. Прѣдложенія-та на спротивѣ цѣлинѣ-тѣхъ на чясти-ты, что влизать въ тѣхъ, могатъ да сѣ: *плѣны, неплѣны.*

164. *Плѣно* прѣдложеніе ся казва, кога-то има на явѣ и три-тѣ съставны чясти; като: *трьпѣнїе-то е добродѣтель.*

165. *Не плѣно* прѣдложеніе е, кога-то една, или двѣ отъ главны-ты му чясти ся разумѣвать извѣнѣ; като кога кажемъ: *бѣдѣте мирни!* — *кѣща-та е на пепелѣ;* — *кога щете дойдете?* — *утрѣ.* Отъ тыя прѣдложенія въ прѣво-то ся разумѣва извѣнѣ под-